

ת"פ 20706/11/22 - מדינת ישראל נגד סלמאן חמוד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20706-11-22 מדינת ישראל נ' חמוד

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

סלמאן חמוד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת אגרופן שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, בשעות הבוקר של יום 28.8.22 החזיק הנאשם באגרופן בתחנת רכבת בעיר חיפה וזאת לצורך הגנה עצמית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת המעשה ולערכים המוגנים שנפגעו וטען כי מתחם הענישה כולל מאסר אף בחלקו התחתון. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש כי מדובר בנאשם שהורשע בעבר בעבירת החזקת סכין, גם כן במקום הומה אדם, וכן בעבירת אלימות, וכי ענישה קודמת לא הרתיעה אותו. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה, התחייבות וקנס.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באגרופן שהוחזק בתיקו של הנאשם ולכן חומרת העבירה פחותה ובהתאם מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה. ביחס לנסיבותיו האישיות נטען כי מדובר במי שחושש לחייו בעקבות אירוע אלים בו נפגע בעבר, אינו מרבה לצאת מביתו ומתמודד עם משבר משמעותי. ההגנה טענה כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ובהתחשב במכלול הנסיבות ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, סיפר על אודות אירוע אלים בו הותקף ונדקר ועל משברים אישיים שחווה. כן תאר הנאשם את השלכות האירוע על חייו ועל מצבו הנפשי וטען שמאז הוא חש מאוים ואינו מרבה לצאת מביתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

5. הערכים המוגנים בבסיס העבירה ברורים. הצטיידות באגרופן שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור, בעיקר כאשר מתפתח אירוע אלים. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו, והכל אם אין הוא מוחזק למטרה כשרה (ראו: רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי הנאשם החזיק באגרופן על גופו במקום הומה אדם. הימצאות אגרופן על גופו של אדם הופכת אותו לזמין ובשל כך מגדילה את הסיכון לשימוש בו אם תתפתח תגרה. לכך יש להוסיף כי הנאשם הודה שהחזיק באגרופן לצורך הגנה עצמית ועובדה זו אף צוינה בכתב האישום בו הודה. בעניין זה אציין שאף אם אקבל שהנאשם אכן הותקף בעבר (ואף לאחרונה כנטען) וסובל עקב כך מחשש מתמיד (ואינני קובע כך בשל היעדר הוכחה), אין בכך הצדקה להחזיק כלי נשק התקפי. עוד אוסיף שהחזקת כלי התקפי על רקע סכסוך קונקרטי מגדילה את הסיכוי לשימוש בכלי ולסיכון חיי אדם.

7. מדיניות הענישה בעבירות אלו משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה מיקום האגרופן (האם על גופו של הנאשם, בכליו, או ברכבו), המקום בו נתפס וכן נסיבותיו האישיות (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא בזה). לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3059/22 מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין בטיילת ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 44030-02-22 ג'ריס נ' מדינת ישראל (7.7.2022), בו נידונו ערעורים בעניינים של שני נאשמים שהורשעו בעבירות החזקת סכין ואגרופן. הנאשם 1 החזיק באגרופן ועניינו הסתיים באי הרשעה וצו של"צ והנאשם 2 שהחזיק בסכין ואגרופן נידון למאסר מותנה, של"צ והתחייבות. ערעור המדינה התקבל, באופן שהנאשם 1 הורשע ועונשו נותר על כנו בעוד שערעור הנאשם 2, שהתמקד בהרשעתו, נדחה; עפ"ג 33805-09-20 סואעד נ' מדינת ישראל (24.12.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק באגרופן ברכבו ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי וקנס. ערעור הנאשם, שהתמקד בהרשעתו, נדחה; עפ"ג 43341-10-19 יהושע ברודשנדל נ' מדינת ישראל (21.10.2020), בו התקבל ערעור הנאשם ובית המשפט נמנע מהרשעתו בעבירת החזקת אגרופן וגזר עליו צו של"צ תחת מאסר מותנה וקנס; רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל (15.7.2012), בו הוטלו על נאשם נעדר עבר פלילי שהתסקיר בעניינו היה חיובי, 180 שעות של"צ אגב הרשעה; רע"פ 3446/10 סאלח עבד אל חלים נ' מדינת ישראל (6.4.2011), בו הוטל על נאשם צו של"צ ללא הרשעה בגין החזקת אגרופן ברכבו; עפ"ג 8001-09-15 שטרית נ' מדינת ישראל (24.11.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת אגרופן ברכבו ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ והתחייבות.

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא נטענה כל טענה בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם ואף לא התבקש תסקיר בעניינו. משכך אין מקום להביא בחשבון שיקול זה. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כבן 22) ואת נסיבות חייו כפי שפרטה הסנגורית. עוד הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי וביטאה קבלת אחריות וחרטה. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירת אלימות וכן עבירה דומה שעניינה החזקת סכין. הנאשם כשל אפוא פעמיים בעבירה דומה ונתון זה רלוונטי לעניין העונש. אדגיש בעניין זה שהעבירה מושא עניינו בוצעה בעוד שתלוי ועומד נגד הנאשם כתב האישום בגין אירוע אלימות והחזקת סכין, כך שלא היה בדבר כדי להרתיעו, ודומה שנשיאת כלי נשק קר הפכה אצלו הרגל. בהינתן עבר פלילי זה, אינני סבור שדי בענישה מותנית, כעתירת ההגנה, על מנת להשיג את תכליות הענישה הרלוונטיות - הלימה והרתעה וכי על העונש להיגזר שלא בתחתית המתחם (לדין בדבר מיקום העונש בתוך המתחם ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9).

10. מנגד, עתירת המאשימה לעונש מאסר בכליאה אינה תואמת את נתוני הנאשם ויש להימנע מכך. עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות רבות על האסיר ובני משפחתו, לבטח כשמדובר במאסר ראשון. ככל שניתן להימנע מכך, בצד השגת תכלית הענישה בדרך אחרת, יש לשקול העדפת עונש אחר. בענייננו, ניתן להשיג את תכליות הענישה באמצעות ענישה מוחשית שלא תכלול כליאה, אלא תאפשר לנאשם לשאת בעונשו בעבודות שירות. בכך ייווצר תמהיל עונשי שיש בו ליצור הלימה ראויה בין חומרת העבירה לבין נתוני הנאשם.

11. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שני חודשי מאסר בפועל.** הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 26.6.23. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירה על סעיף 186 לחוק העונשין.

המוצג- אגרופן- להשמיד.

המזכירות תעביר ההחלטה אל הממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ג, 15 יוני 2023, במעמד הצדדים.